

gvinei juramento affirmans, haud obscure conscientiæ
scrupulos de sangvinis esu potuve per cæremoniam divi-
nam vetito oriundos se auctore cessaturos demonstrabat.
Hoc novum in populo DEI & Christianitatis proprium eva-
sit a sangvine non abhorre, uti abhorrebant judæi; imo
novum hoc, qvod abstinentiæ a sangvine demandatae suc-
centuriatur mandato novo sangvinis participatio potulen-
ta & cibaria. *Aloysius Novarinus* in commendatum Deuter. T. V. Sacr.
XXXII. uvæ sangvinem commentatur, ipso sangvinis nomine Elec. pag.
DEUM voluisse præludere rei, quæ erat futura, quando scilicet vi-
num in ejus sangvinem vertendum erat, qvod in Eucharistico sa-
cificio divinitus fiat. Prælusio in appellato uvæ sangvine e
vero procedit, si dicatur voluisse DEUM metas figere absti-
nentiæ a sangvine, & præfigurando vinum Eucharisticum
occupare exceptiones judæorum de sangvine nunquam
sumendo. Rei enim falsæ DEUS non proluſit, qvalis est
transubstantiatio Pontificiorum. Possent adduci apponi-
que argumenta alia, si numero simul cum pondere velle-
mus de certare. Sed cordato viro sufficit ad veri demon-
strationem, si aliqua parte levetur veli involucrum, inde
enim prospectus ulterior citra adjumentum facile capitur;
nec multiplicatio semper arguit ubertatem, ut est apud Augu-
stinum, sed in racemo rariusculo uberior est acinus. Est
fapor & in paucis secundum Tertulliani effatum de Epist. ad
Thessal. I.

CAP. IV.

S U M M A R I A.

Oppositionum tres classes, I. Testimoniorum Sanctorum. In-
terdictum No& datum. Mosi cur tam severe repeti-
tum? Apostolorum consilium super illa re.

Quanta sint, qvæ opponuntur, nunc dispicienda assu-
memus. Tres classes possumus constituere. Primam
testimoniorum e Sanctis scripturis depromptorum; secundam pla-